

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: **SSO Agnieszka Wieczorek**

Protokolant: st.prot.sąd. Agnieszka Krzyżaniak

po rozpoznaniu w dniu 03 października 2018 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa **R. B.**

przeciwko **D. B.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda kosztami sądowymi;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 7.217,00 z tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

A. Wieczorek

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 4 października 2015 roku (data stempla pocztowego), doprecyzowanym pismem z dnia 9 listopada 2015 roku powód R. B. domagał się:

- 1) zasądzenia od pozwanej D. B. kwoty 1 300 000,00 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty;
- 2) zwolnienia powoda od opłat sądowych w całości;
- 3) zabezpieczenia powództwa poprzez ustanowienie zamiennie: hipoteki przymusowej na nieruchomości położonej w miejscowości W., gmina M., działka numer (...), o powierzchni (...)ha, dla której Sąd Rejonowy w G. , IX Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w N. prowadzi księgę wieczystą numer (...), ewentualnie wpisanie ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu lub orzeczenie zakazu zbywania nieruchomości do czasu rozstrzygnięcia sporu.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że przez około dwadzieścia lat mieszkał w Stanach Zjednoczonych, gdzie związał się z pozwaną. Po powrocie do Polski w 2003 roku zawarli oni związek małżeński, a mocą umowy z lipca 2004 roku wyłączyli między sobą wspólność majątkową małżeńską. Powód podniósł, że zarobione za granicą pieniądze inwestował w nieruchomości. Z uwagi jednak na fakt, że obciążał go obowiązek alimentacyjny wobec dzieci pozostawionych

w Stanach Zjednoczonych określony na kwotę 1 200,00 USD miesięcznie, wszelkie transakcje dotyczące nieruchomości dokonywane były przez pozwaną, przy użyciu jej rachunku bankowego, ale jak stanowczo podkreślił powód, za środki stanowiące wyłącznie jego majątek. W ten sposób została nabyta między innymi nieruchomość położona w O. przy ul. (...) za kwotę 1 200 000,00 zł oraz nieruchomość położona w O. przy ul. (...) za kwotę 100 000,00

zł. Kwoty te wpłynęły na rachunek bankowy pozwanej. Pozwana odmówiła mężowi wydania mężowi tych kwot, w związku z czym zdecydował się on na wniesienia powództwa opartego na art. 405 oraz 410 k.c. (k. 2 – 5, 56 – 57).

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2015 roku referendarz sądowy zwolnił powoda od kosztów sądowych w postaci opłaty sądowej od pozwu i w pozostałym zakresie wniosek oddalił (k. 59 – 60).

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2015 roku Sąd oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia (k. 63 – 66).

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana odnosząc się do nieruchomości położonej przy ul. (...) w O. podała, że powód przedmiotową nieruchomość nabył jeszcze w czasie trwania związku małżeńskiego ze swoją pierwszą żoną – T. B. (1). Nieruchomość ta stanowiła przedmiot współwłasności małżeńskiej powoda oraz jego ówczesnej żony. Kolejno w dniu 10 maja 2005 roku powód działając w imieniu własnym oraz jako pełnomocnik swojej żony zbył przedmiotową nieruchomość na rzecz K. Ś., który przy zawieraniu umowy działał przez swojego pełnomocnika G. L., za kwotę 150 000,00 zł. Transakcja ta odbyła się bez jakiegokolwiek udziału pozwanej. Nieruchomość ta została następnie zbyta przez K. Ś. na rzecz W. G. i B. G.. Pełnomocnikiem sprzedawcy była pozwana, która wskazała jako właściwy do zapłaty ceny sprzedaży rachunek bankowy K. Ś..

Z tego tytułu kwota 1 200 000,00 zł została K. Ś. zapłacona w drodze przelewu bankowego na jego rachunek bankowy. Pozwana nie otrzymała z tytułu przedmiotowej transakcji żadnej korzyści majątkowej. W zakresie nieruchomości położonej przy ul. (...) w O. pozwana podała, że stanowiła ona składnik jej majątku osobistego, a zatem brak jest jakichkolwiek podstaw do dochodzenia przez powoda z tytułu sprzedaży tejże nieruchomości jakichkolwiek roszczeń (k. 74 – 80).

Na rozprawie w dniu 1 czerwca 2016 roku pełnomocnik powoda oświadczył, że domaga się zasądzenia od pozwanej kwoty 1 300 000,00 zł z tytułu środków uzyskanych przez pozwaną ze sprzedaży nieruchomości położonej w O. przy ul. (...). Podkreślił, że jest to jedyna podstawa faktyczna żądania pozwu (k. 148 – 148v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód przez około dwadzieścia lat przebywał i pracował w Stanach Zjednoczonych. W okresie tego pobytu powód zawarł związek małżeński z T. B. (1). Z tego związku urodziło się jedno dziecko – syn A. B. (1).

Małżeństwo powoda z T. B. (1) zostało rozwiązane przez rozwód w dniu 24 lutego 2000 roku. W związku z tym wydarzeniem Sąd w L. w dniu 5 czerwca 2000 roku orzekł, iż R. B. zobowiązany jest płacić alimenty na rzecz syna w kwocie 700,00 dolarów miesięcznie od maja 1999 roku. Do końca 2000 roku powód realizował ten obowiązek, po czym zaprzestał płacenia alimentów. Jednocześnie w umowie rozwodowej z dnia 24 lutego 2000 roku powód wraz z małżonką T. B. (1) podzielili majątek wspólny co do nieruchomości w ten sposób, że nieruchomości położone w Polsce, tj. nieruchomość położona w O. przy ul. (...), którą powód zakupił w 1999 roku za kwotę 210 000,00 zł oraz nieruchomość położona w O. przy ul. (...), którą powód zakupił w 1997 roku za kwotę 315 000,00 zł przypadną na własność powodowi, natomiast nieruchomości znajdujące się na terenie Stanów Zjednoczonych przypadną na własność T. B. (1).

Powód wrócił do Polski w czerwcu 2000 roku wraz ze swoją partnerką – pozwaną D. B. – którą poznał na terenie Stanów Zjednoczonych. Pozwana przebywała na terenie Stanów Zjednoczonych od 1994 roku, gdzie pracowała początkowo jako sprzątaczką i opiekunka do dzieci, a następnie jako księgowa za wynagrodzeniem 2 500,00 dolarów miesięcznie. Pozostawała ona także wcześniej w związku małżeńskim z K. Ś.. Pozwana po powrocie ze Stanów Zjednoczonych posiadała oszczędności, a ponadto była właścicielką mieszkania położonego w P..

Po przybyciu do Polski strony osiedliły się w O. w domu przy ul. (...). Pozwana sprzedała swoje mieszkanie położone w P. za kwotę 80 000,00 zł i zainwestowała w remont wspólnego domu. W O. powód i pozwana wspólnie zaczęli prowadzić działalność gospodarczą w zakresie usług poligraficznych. Strony zdecydowały się też na zawarcie związku małżeńskiego w dniu 21 czerwca 2003 roku oraz na adopcję dwóch córek. Kolejno w dniu 6 lipca 2004 roku małżonkowie zawarli umowę o wyłączeniu w ich związku ustroju ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej.

Jednocześnie powód nadal nie płacił alimentów na syna A., albowiem uznał, że nie musi tego robić skoro pozostawił byłej małżonce dwie nieruchomości w Stanach Zjednoczonych. Celem uniknięcia egzekucji alimentów zaczął wyzbywać się majątku.

W dniu 13 sierpnia 2004 roku powód, przed notariuszem A. B. (2) prowadzącym Kancelarię Notarialną w O. przy ul. (...), dokonał sprzedaży (...) części nieruchomości położonej przy ul. (...) na rzecz K. P. za kwotę 60 000,00 zł (rep. (...)). Kolejno w dniu 24 sierpnia 2004 roku powód zawarł z pozwaną umowę o dożywocie przed w/w notariuszem (rep. (...)), na mocy której przeniósł na pozwaną udział wynoszący (...) części we współwłasności nieruchomości położonej przy ul. (...) w O. w zamian za dożywotnie utrzymanie. Wartość udziału wynoszącego (...) części we współwłasności nieruchomości strony określiły na kwotę 120 000,00 zł. Następnie w dniu 1 września 2005 roku, również przed notariuszem A. B. (2), pozwana sprzedała udział wynoszący (...) części we współwłasności nieruchomości położonej przy ul. (...) (...) w O. Z. L. i I. L. za kwotę 300 000,00 zł (rep. (...)).

Kwotę ze sprzedaży udziału we współwłasności nieruchomości położonej przy ul. (...) w O. pozwana zdecydowała się zainwestować w zakup nieruchomości położonej przy ul. (...) w O.. Nieruchomość ta została wyremontowana i następnie sprzedana przez pozwaną z zyskiem. Pozwana zakupiła również w dniu 25 lutego 2005 roku od J. T. nieruchomość położoną w miejscowości P. za kwotę 22 156,50 zł (rep. (...)). Na tej nieruchomości pozwana ustanowiła na rzecz powoda służebność mieszkania polegającą na prawie dożywotniego i bezpłatnego korzystania z budynku mieszkalnego w całości. Nieruchomość w P. pozwana darowała następnie na rzecz powoda.

W dniu 10 maja 2005 roku powód na podstawie umowy sprzedaży, zawartej przed notariuszem A. B. (2), zbył nieruchomość położoną przy ul. (...) w O. na rzecz K. Ś., który przy zawieraniu umowy sprzedaży działał przez swojego pełnomocnika G. L., za kwotę 150 000,00 zł (rep. (...)). Nieruchomość ta została następnie zbyta przez K. Ś. na rzecz W. G. i B. G. na podstawie umowy sprzedaży z dnia 13 marca 2008 roku (rep. (...)) zawartej przed notariuszem A. B. (2). Pełnomocnikiem sprzedawcy przy zawarciu umowy sprzedaży nieruchomości była pozwana. Przy zawarciu aktu notarialnego obecny był także powód.

W dniu 7 kwietnia 2008 roku K. Ś. złożył oświadczenie, w którym wskazał, że wszystkie zobowiązania wynikające ze sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) w O. zostały z nim uregulowane przez pełnomocnika D. B.. K. Ś. wskazał, że kwotę 1 400 000,00 zł, pomniejszoną o kwotę 125 528,00 zł tytułem należnego podatku, tj. 1 274 472,00 zł otrzymał gotówką.

W dniu 2 kwietnia 2008 roku przed notariuszem V. D., prowadzącą Kancelarię Notarialną w P. przy ul. (...), M. W. (1) zawarła z pozwaną umowę przeniesienia własności nieruchomości, na mocy której przeniosła na pozwaną własność nieruchomości położonej w W.. Pozwana za wskazaną nieruchomość uiszczała na rzecz M. W. (1) kwotę 555 000,00 zł w gotówce. W umowie tej pozwana ustanowiła na rzecz swego męża prawo dożywotniego nieodpłatnego użytkowania. Zgodnie z oświadczeniem pozwanej pieniądze na ten cel uzyskane zostały przez nią ze sprzedaży nieruchomości położonej przy ul. (...) w P.. Przeprowadzone w 2012 roku postępowanie kontrolne przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. wykazało, że pozwana dysponowała środkami pieniężnymi ze źródeł opodatkowanych, bądź od opodatkowania zwolnionych, którymi pokryła wydatki w 2008 roku.

Dowód: zeznania powoda (k. 148v – 149v, 500 - 501), zeznania pozwanej (k. 501 – 502v), zeznania świadka B. G. (k. 191 – 191v), zeznania świadka W. G. (k. 191v), zeznania świadka M. W. (2) (k. 191v – 192), zeznania świadka H. G. (1) (k. 283 – 289), zeznania świadka G. L. (k. 404 – 405), zeznania świadka K. B. (k. 456 – 458), zeznania świadka T. B. (2) (k. 458 – 459), umowa przeniesienia własności nieruchomości z dnia 2 kwietnia 2008 roku, rep. (...) (k. 9 – 13), księgi wieczyste (k. 19 – 26v), umowa sprzedaży i ustanowienia służebności mieszkania, rep. (...) (k. 29 – 33), umowa sprzedaży z dnia 12 sierpnia 2004 roku, rep. (...) (k. 34 – 35), umowa o dożywocie z dnia 25 sierpnia 2004 roku, rep. (...) (k. 36 – 37v), odpis skrócony aktu małżeństwa (k. 38), umowa sprzedaży z dnia 2 lipca 1999 roku, rep. (...) (k. 39 – 40v), umowa o wyłączenie wspólności ustawowej (k. 41 – 41v), umowa sprzedaży z dnia 10 maja 2005 roku, rep. (...) (k. 81 – 84), wyrok rozwodowy wraz z umową rozwodową (k. 110 – 120), umowa sprzedaży z dnia 6 czerwca 1997 roku, rep. (...) (k. 165 – 167v), protokół z zeznaniami (k. 223 – 225, 234 – 239), fragment uzasadnienia wyroku rozwodowego stron, sygn. akt: I C (...) (k. 240 – 243), wynik kontroli (k. 231 – 232)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 12 listopada 2007 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt: II K(...) powód, oskarżony o to, że:

1) w okresie od 1 kwietnia 1999 roku do 16 sierpnia 2007 roku w O., mimo ciężącego na nim obowiązku z mocy ustawy i orzeczenia sądowego opieki nad małoletnim synem A. B. (1) uchylał się od lożenia na jego utrzymanie przez nieuiszczanie ustalonych w wysokości 700,00 dolarów rat alimentacyjnych przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.;

2) w okresie od 2000 roku do 2005 roku w O. w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Wyższej Instancji Kalifornia L. z dnia 5 czerwca 2000 roku ustalającego alimenty na rzecz A. B. (1) w kwocie 700,00 dolarów, które przejęte zostały do wykonania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 16 marca 2005 roku (sygn. akt: IV R Co (...), zbył (...) nieruchomości położonej przy ul. (...) w O. na rzecz K. P., (...) darował żonie D. B., zbył nieruchomość położoną przy ul. (...) na rzecz K. Ś., darował udziały w (...) Sp. z o.o. żonie D. B., czym udaremniał zaspokojenie swojego wierzyciela T. B. (1), tj. o przestępstwo przewidziane w art. 300 § 2 k.k.;

został uznany za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów i za to czyn opisany w punkcie 1. został skazany na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn opisany w punkcie 2. został skazany na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności. Jednocześnie Sąd zdecydował o orzeczeniu powodowi kary łącznej w wymiarze jednego roku pozbawienia wolności i karę tę zawiesił na okres próby w wymiarze dwóch lat.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła oskarżycielka posiłkowa T. B. (1) oraz obrońca oskarżonego R. B.. Wyrokiem z dnia 29 maja 2008 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt: VII Ka(...) Sąd Okręgowy w O. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że dodatkowo zobowiązał R. B. do wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie małoletniego syna A. B. (1) i z pozostałym zakresem zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w O. do sygn. akt: II K (...)

Od około 2010 roku relacje między małżonkami zaczęły się psuć i ostatecznie wyrokiem z dnia 8 lutego 2016 roku, wydanym do sygn. akt: I C (...), Sąd Okręgowy w P. rozwiązał małżeństwo powódki i pozwanego przez rozwód z winy powoda.

Dowód: zeznania powoda (k. 148v – 149v, 500 - 501), zeznania pozwanej (k. 501 – 502v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie, dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w O. do sygn. akt: II K (...), zeznań świadków oraz zeznań stron.

Wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy, albowiem ich wiarygodność i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Złożone dokumenty Sąd uznał za wiarygodne, bowiem zostały sporządzone one przez uprawnione osoby w granicach przysługującym im kompetencji i Sąd nie znalazł żadnych powodów do podważania tych dokumentów.

Zeznania świadków **B. G., W. G.**

i M. W. (2) oraz H. G. (2) Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy, albowiem były spójne, logiczne, konsekwentne i pozwoliły Sądowi na poczynienie stosownych ustaleń faktycznych. Jednocześnie Sąd nie dopatrył się w zeznaniach świadków celowego zniekształcania rzeczywistości na korzyść którejkolwiek ze stron.

Zeznania świadków **K. B., T. B. (2) oraz G. L.** Sąd uznał za wiarygodne w takim zakresie jaki znalazł odzwierciedlenie

w ustalonym przez Sąd stanie faktycznym. Przede wszystkim wątpliwości Sądu budziły twierdzenia świadków, jakoby pozwana otrzymać miała pieniądze ze sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) i że zobowiązała się ona do zwrotu tych pieniędzy na rzecz powoda. Wskazać bowiem trzeba, że szczegóły tej transakcji, finansowania zakupu nieruchomości nie były negocjowane w obecności żadnego ze świadków. W większości wiedzę na temat tej transakcji świadkowie mieli z przekazu powoda, co czyni ich zeznania mniej wiarygodnymi.

Zeznania **powoda** Sąd również uznał za wiarygodne jedynie w tym zakresie jaki znalazł odzwierciedlenie w ustalonym przez Sąd stanie faktycznym. Podać bowiem trzeba, że powód w toku postępowania twierdził, że pozwana zobowiązana jest mu zwrócić pieniądze, które otrzymała z tytułu sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) w O.. Okoliczność ta nie została jednak potwierdzona przez żaden wiarygodny dowód przeprowadzony w toku niniejszego postępowania.

Na przymiot wiarygodności w całości zasługiwały natomiast zeznania **pozwanej**. W ocenie Sądu były one szczerze i spontaniczne, a przede wszystkim logiczne. Pozwana potrafiła przedstawić Sądowi dowody na poparcie swoich twierdzeń, a jej wersja wydarzeń jawiła się Sądowi jako zdecydowanie bardziej przekonująca.

Sąd zważył, co następuje:

W roku niniejszego postępowania powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 1 300 000,00 zł wraz z odsetkami, która to kwota miała w ocenie powoda wpłynąć na konto pozwanej z tytułu sprzedaży nieruchomości położonej przy ul. (...) w O.. Powód podstawę prawną swojego żądania formułował wielorako – były to zarówno przepisy art. 405 k.c. i 410 k.c., jak i przepisy związane z czynnościami pozornymi. Sąd zobowiązany był odnieść się do każdej z nich.

Stosownie do treści art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze,

a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Stosownie do art. 410 k.c. przepisy artykułów poprzedzających stosuje się w szczególności do świadczenia nienależnego (§ 1). Świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był

w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia (§ 2).

Przesłanką roszczenia opartego na art. 405 k.c. było wykazanie przez powoda, że pozwana uzyskała jego kosztem korzyść majątkową, bez podstawy prawnej. Nie ulega wątpliwości, że ciężar dowodzenia w niniejszym postępowaniu spoczywał na powodzie, gdyż zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zgodnie zaś z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powód zobowiązany był wykazać fakt wzbogacenia, jego wielkość, a także udowodnić, iż nastąpiło ono jego kosztem. Natomiast nie musiał udowodniać braku podstawy prawnej wzbogacenia, bowiem zasadą jest, że każde wkroczenie

w sferę praw innej osoby i czerpanie z tego tytułu korzyści jest bezprawne.

W przypadku natomiast dochodzenia roszczenia na podstawie art. 410 k.c. solvens musi najpierw wykazać, że dokonał jakiegoś przysporzenia. W przypadku układów dwustronnych przysporzenie to dokonane będzie na rzecz accipiensa – pozwanego w procesie. W przypadku stosunków trójkątnych powód musi wykazać, że przysporzył coś osobie trzeciej w okolicznościach, w których przysporzenie to mogło być przez odbiorcę traktowane jako świadczenie na rzecz innej osoby, tj. pozwanego (np. przekazany żąda zwrotu świadczenia od przekazującego), albo że przysporzenie, którego dokonała osoba trzecia pozwanemu, powinno być przez niego traktowane jako świadczenie powoda (np. powództwo przekazującego przeciw odbiorcy przekazu). Powód (solvens) powinien wykazać również, na czym polega nienależność świadczenia, przy czym w przypadku *condictio indebiti* z reguły wystarcza tu oświadczenie powoda – nie ma bowiem możliwości wykazania negatywnej okoliczności, jaką jest brak zobowiązania. W wypadku *condictio sine causa* trzeba wykazać, że podstawa była nieważna, przy *condictio ob rem* – że cel nie został osiągnięty, a przy *condictio causa finita* – że podstawa świadczenia odpadła.

Skoro więc powód twierdził, że pieniądze ze sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) w O. trafiły ostatecznie „w ręce” pozwanej, winien okoliczność tę udowodnić. W aktach sprawy brak jest jednak materiału dowodowego potwierdzającego wersję zdarzeń przedstawioną przez powoda. Podać trzeba, że pozwana nigdy nie była właścicielką w/w nieruchomości, brak jest też dowodów na to, że uzyskała korzyść majątkową z jej sprzedaży. Jak wynika z dokumentów dołączonych do akt sprawy z tytułu sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) w O. korzyść uzyskał powód, a z kolei przychód z dalszej sprzedaży tej nieruchomości przez jej ówczesnego właściciela K. Ś. na rzecz W. G. i B. G., otrzymał K. Ś.. K. Ś. złożył dodatkowo w dniu 7 kwietnia 2008 roku oświadczenie, w którym podał, że zobowiązania wynikające ze sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) w O. zostały z nim uregulowane przez pełnomocnika D. B.. K. Ś. wskazał, że kwotę 1 400 000,00 zł, pomniejszoną o kwotę 125 528,00 zł tytułem należnego podatku, tj. 1 274 472,00 zł otrzymał gotówką. Wiarygodność tego dokumentu nie została w żaden sposób zakwestionowana przez stronę powodową. Powód nie przedstawił żadnych dowodów, jak chociażby wyciąg z rachunku bankowego pozwanej, że pieniądze te w istocie zostały przekazane na rzecz pozwanej. Dowodu takiego nie stanowiły zeznania świadków G. L., K. B. oraz T. B. (2), albowiem szczegóły transakcji zakupu nieruchomości nie były negocjowane w obecności żadnego ze świadków.

W większości wiedzę na temat tej transakcji świadkowie mieli z przekazu powoda, co czyni ich twierdzenia co najmniej wątpliwymi. Otrzymania przez pozwaną kwoty z tytułu sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) w O. nie potwierdza także zakup przez nią nieruchomości w W.. Pozwana w toku niniejszego postępowania w sposób precyzyjny wyjaśniła bowiem skąd miała środki na zakup tej nieruchomości. Ponadto przeprowadzona została kontrola skarbowa w 2012 roku, która nie wykazała w tym zakresie żadnych nieprawidłowości. Podać trzeba, że same twierdzenia strony powodowej o obowiązku zwrotu przez pozwaną środków pieniężnych okazały się niewystarczające, wobec zaprzeczenia tego faktu przez pozwaną.

Powód w toku postępowania podnosił również, że sprzedaż nieruchomości przy ul. (...) w P. była czynnością pozorną. Zdaniem Sądu takie stanowisko nie ma racji bytu. Dla wniosku bowiem, że strony dokonały pozornej czynności prawnej konieczna są nie tylko ich zgodne oświadczenia woli wskazujące na treść dokonywanej czynności, ale i zgoda stron co do tego że oświadczenia te nie mają wywoływać żadnych skutków prawnych albo wprawdzie mają wywołać skutek prawny, ale inny aniżeli wynikający z treści pozornej czynności. Podać trzeba, że w niniejszym postępowaniu bezspornym było, że cel jaki przyświecał powodowi w momencie sprzedaży nieruchomości była chęć wyzbycia się majątku z uwagi na egzekucję roszczeń alimentacyjnych. Powód miał więc na celu sprzedaż tej nieruchomości, a pod tą czynnością „nie chowała się” żadna inna. Podkreślić również trzeba, że Sąd Rejonowy w O. skazał powoda za przestępstwo z art. 300 § 2 k.k. i ustalił m.in., że powód skutecznie zbył nieruchomość położoną w O. przy ul. (...) na rzecz K. Ś., czym uniemożliwił skierowanie egzekucji do tego składnika majątku, a w konsekwencji udaremnił orzeczenie Sądu. Gdyby czynność zbycia nieruchomości była pozorna możliwe byłoby prowadzenie egzekucji z tej nieruchomości, gdyż czynność sprzedaży jej na rzecz K. Ś., byłaby z mocy prawa nieważna (art. 83 § 1

k.c.). Skoro Sąd Rejonowy w O. poczynił takie ustalenia, są one wiążące dla tutejszego Sądu. Zgodnie bowiem z art. 11 k.p.c. ustalenia wydane w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

Niezależnie jednak od powyższego podać trzeba, że nawet jeśli strony umówiłyby się co do tego, że pieniądze ze sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) w O. trafią ostatecznie do pozwanej, to brak jest dowodów na to, że pozwana zobowiązana była do zwrotu tych kwot. Powód nie przedstawił żadnych ustaleń z pozwaną, z których wynikałoby, że w razie jakiegoś zdarzenia, np. rozstania, będzie ona musiała oddać powodowi to co od niego otrzymała.

Z uwagi na brak jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia roszczenia powoda, powództwo zostało oddalone, o czym Sąd orzekł w punkcie 1. sentencji wyroku.

Z uwagi na to, że sytuacja finansowa powoda jest trudna oraz z uwagi na fakt, że był on częściowo zwolniony do kosztów sądowych, Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. postanowił od obciążania go kosztami sądowymi. Jednocześnie brak było podstaw do odstąpienia od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez stronę pozwaną. Z tego tytułu na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 7 217,00 zł, na którą to kwotę złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 7 200,00 zł (§ 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku (Dz.U. z 2013 r. poz. 490) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

SSO Agnieszka Wieczorek